

Thái Bình

Chủ nhật

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

SỐ 524
Chủ nhật
Ngày 14 - 1 - 2018

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: toasoan@baothaibinh.com.vn

ĐƯA NGHỊ QUYẾT CỦA ĐẢNG VÀO CUỘC SỐNG

ĐÔNG HÒA

Quất căng tròn ĐÓN TẾT

(Xem trang 3)

THÁI THỤY

Con đường đạt chuẩn

HUYỆN NÔNG THÔN MỚI

Trang 2

Bật bông

Trang 5

Hương trầm

Tam Bảo

(Xem trang 4)

CÁNH CHIM XA XỨ

Trang 6

THÁI THỤY

Con đường đạt chuẩn

HUYỆN NÔNG THÔN MỚI

■ TRẦN TUẤN

Sau hơn 6 năm thực hiện Chương trình mục tiêu quốc gia về xây dựng nông thôn mới (NTM), diện mạo nông thôn Thái Thụy có nhiều khởi sắc, kinh tế phát triển khá toàn diện, đời sống vật chất, tinh thần của người dân ngày càng được nâng cao, tỷ lệ hộ nghèo giảm nhanh, các công trình được đầu tư xây dựng đã, đang phát huy hiệu quả... Đây là tiền đề quan trọng để Thái Thụy phấn đấu đạt chuẩn huyện NTM trong năm 2018.

Những ngày này, cấp ủy, chính quyền và nhân dân Thái Bình đang hân hoan chuẩn bị đón chào xuân Mậu Tuất 2018. Xuân này càng thêm vui khi địa phương đang vươn lên hoàn thành xây dựng NTM. Từ ý Đảng, lòng dân, qua 6 năm xây dựng NTM, xã đã huy động tổng kinh phí hơn 61 tỷ đồng để xây dựng cơ sở hạ tầng. Trong đó, toàn xã đã đóng góp 48.000m² đất nông nghiệp để mở rộng đường giao thông, thủy lợi nội đồng, đào đắp hơn 31.569m³ bờ vùng, bờ thửa; bê tông hóa gần 11km đường giao thông liên xã, đường trục thôn với chiều rộng từ 3,5 - 4m, hơn 15,7km đường nhánh cấp 1 trục thôn; xây mới nhà văn hóa xã, trụ sở làm việc của xã, trường tiểu học với 12 phòng học...

Những năm qua, chương trình xây dựng NTM ở Thái Thụy đã trở thành phong trào thi đua sôi nổi, sâu rộng từ huyện đến cơ sở, huy động được cả hệ thống chính trị, các tầng lớp nhân dân tham gia với phương châm “nhân dân làm, nhà nước hỗ trợ”, “dân chủ, tự giác, dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra”. Đã xuất hiện nhiều tổ chức, cá nhân, hộ gia đình tích cực tham gia, góp công sức, trí tuệ, vật chất xây dựng NTM. Đến tháng 11/2017, toàn huyện có 29/47 xã đạt chuẩn NTM. Còn 18 xã đang tập trung hoàn thiện 19 tiêu chí; tổng số tiêu chí đã hoàn thành 810/893 tiêu chí. Bình quân

Hạ tầng trường học được xây dựng góp phần phát triển sự nghiệp giáo dục.

mỗi xã đạt 17,23 tiêu chí, tăng 562 tiêu chí so với năm 2010. Hết năm 2017, tổng lượng xi măng huyện đã tiếp nhận xây dựng NTM là hơn 140.870 tấn, tương ứng 162 tỷ đồng.

Để đạt được những kết quả tích cực trên, những năm qua, Thái Thụy đã tăng cường công tác lãnh đạo, chỉ đạo, huy

động cả hệ thống chính trị vào cuộc. Trong đó, đã ban hành nhiều văn bản lãnh đạo, chỉ đạo, hướng dẫn, đôn đốc các xã xây dựng NTM như: Nghị quyết số 02 của Ban Chấp hành Đảng bộ huyện về tăng cường công tác lãnh đạo, chỉ đạo, huy động tối đa các nguồn lực phấn đấu xây dựng huyện Thái Thụy sớm đạt chuẩn

Trong năm 2017, ngoài Thái Thịnh, Thái Thụy còn có 4 xã: Thụy Hải, Thụy Dũng, Thái Hưng, Thái Thuần hoàn thành 19 tiêu chí, xã Thụy Quỳnh hoàn thành thanh toán nợ công để nghị tỉnh thẩm định đạt chuẩn nông thôn mới.

quốc gia NTM giai đoạn 2016 - 2020; HĐND huyện ban hành Nghị quyết phê duyệt cơ chế hỗ trợ xây dựng kết cấu hạ tầng giáo dục, y tế và xây dựng NTM trên địa bàn huyện Thái Thụy từ năm 2016 - 2018; UBND huyện xây dựng Kế hoạch số 92 về giải pháp chỉ đạo các xã còn lại hoàn thiện 19 tiêu chí NTM, phấn đấu kết thúc 2018 có 100% số xã hoàn thành nhiệm vụ xây dựng NTM.

Ông Đào Đức Viện, Trưởng phòng Nông nghiệp và Phát triển nông thôn huyện cho biết: Thái Thụy đã tích cực chỉ đạo các xã hoàn thành xây dựng NTM trong năm 2017 đẩy nhanh tiến độ thi công hoàn thành các công trình bảo đảm thời gian. Đồng thời, hoàn thiện hồ sơ xét xã đạt chuẩn NTM. Trong năm 2018, huyện tiếp tục chỉ đạo các xã chưa hoàn thành xây dựng NTM xây dựng kế hoạch, phân công cán bộ phụ trách tiếp tục rà soát, đánh giá, xây dựng lộ trình, phân kỳ thực hiện các tiêu chí chưa đạt trên cơ sở phù hợp với thực tế nội lực địa phương, thực hiện tốt công tác huy động nguồn lực, nguồn vốn hỗ trợ từ nhà nước, các tổ chức, cá nhân... để đầu tư cải tạo cơ sở hạ tầng bao gồm giao thông, thủy lợi, nước sinh hoạt, trường học, trạm y tế... Với các địa phương đã về đích, tiếp tục duy trì và phát triển bền vững 19 tiêu chí đã đạt, huy động nguồn lực thanh toán các khoản nợ đọng trong xây dựng NTM.

Động nông được chính trang tạo điều kiện đưa cơ giới hóa vào sản xuất.

ĐÔNG HÒA

Quất Cành Tròn

ĐÓN TẾT

■ NGÂN HUYỀN

Về xã Đông Hòa (thành phố Thái Bình) những ngày cận tết Nguyên đán Mậu Tuất 2018 mới cảm nhận rõ không khí khẩn trương, tất bật của những người nông dân đang hoàn tất những công đoạn chăm sóc cây. Những cây quất trĩu quả, cành lá xanh tươi hứa hẹn một cái tết no ấm, đủ đầy.

Đông Hòa là một trong những địa phương có nghề trồng cây cảnh, đặc biệt là đào, quất nổi tiếng của tỉnh. Quất Đông Hòa được nhiều người ưa chuộng bởi cây cho trái to, bóng, lá xanh và có thể chơi được rất lâu. Theo đánh giá của người dân nơi đây, nghề trồng quất đem lại thu nhập cao hơn rất nhiều trồng lúa. Thăm vườn quất của gia đình bà Ngô Thị Hoa, thôn Trung Nghĩa, trước mắt chúng tôi là hàng trăm cây quất cảnh đã được tạo dáng, thế, xum xuê trái. Với diện tích 4,5 sào, gia đình bà Hoa có 350 cây quất 2 năm tuổi và 300 cây quất giống. Bà Hoa cho biết: Năm nay thời tiết mưa nhiều, đặc biệt từ tháng 8 đổ ra, cây quất yếu rễ nhưng nhờ kinh nghiệm lâu năm trong trồng quất nên vườn của gia đình tôi nói riêng, các hộ trồng quất ở Đông Hòa nói chung đều rất đẹp. 350 cây quất cây nào cũng sai quả, phát triển tốt, thế đẹp và quả chuyển dần từ màu xanh sang màu vàng, chín mọng, chuẩn bị cho thu hoạch. Bắt đầu từ cuối tháng 10 âm lịch đã có thương lái trong và ngoài tỉnh đến vườn xem và đặt mua, nhiều khách quen lâu năm thì chỉ cần thương lượng qua điện thoại. Khoảng 1/3 số quất đã được thương lái mua buôn với giá bán 500.000 đồng/cây, số còn lại tôi để bán lẻ bởi năm nay theo nhận định giá quất cao hơn năm ngoái. Năm ngoái, sau khi trừ mọi chi phí gia đình tôi lãi trên 100 triệu đồng từ trồng quất...

Ông Hà Quý Phi, Chủ tịch UBND xã Đông Hòa cho biết: Xã có 7 thôn thì có tới 4 thôn là Nghĩa Thắng, Nghĩa Phương, Trung Nghĩa và Nam Cầu Nhân có từ 50% đến gần 100% số gia đình trồng quất. Nông dân Đông Hòa giàu lên từ trồng quất và cây cảnh ngày càng nhiều. Vẫn theo ông Phi, sở dĩ nông dân Đông Hòa được như hôm nay là nhờ nắm bắt được thị hiếu của khách hàng, những năm gần đây, ngoài trồng quất lùm (dáng cây tùng), người dân Đông Hòa chuyển sang trồng quất thế, quất chậu mini. Tỉ mỉ tỉa lá, chăm bón cho từng quả quất đang ngả màu vàng óng, ông Vũ Văn Bình, thôn Trung Nghĩa cho biết: Để làm giàu từ cây quất đòi hỏi người

Quất Đông Hòa đã sẵn sàng xuống phố.

trông phải công phu, tỉ mỉ, kiên nhẫn và đặc biệt phải có kỹ thuật để cây phát triển khỏe mạnh, ra quả chín đúng dịp tết. Những cây quất tràn đầy nhựa sống với hoa, lộc xen kẽ mang lại tài lộc cho người chơi quất. Trồng quất thế, ngoài kỹ thuật thì cần có đam mê mới làm được. Quất thế

không cần chăm sóc cầu kỳ như quất lùm nhưng để có được một cây quất thế phải mất nhiều thời gian hơn, nhiều gốc có tuổi đời hàng chục năm. Khách mua quất thế thường là khách quen lâu năm, yêu thích cây và rành về thế cây. Cây quất thế chưa có quả đã đẹp, mà có hoa, quả, lộc ngày

tết thì thực sự hoàn hảo. Hiện nay, 200 gốc quất thế của gia đình tôi đều đã có khách đặt, giá từ 2 - 3,5 triệu đồng/cây.

Nghề trồng quất cảnh nhiều năm nay không những góp phần phục vụ nhiều gia đình làm đẹp mỗi khi tết đến, xuân về mà còn giúp gia đình bà Hoa, ông Bình và hàng nghìn hộ dân khác ở xã Đông Hòa có tiền trang trải cuộc sống, làm giàu. Đi tới đâu ở làng quất Đông Hòa cũng thấy nhiều nhà cao tầng, năm sau nhiều hơn năm trước. Ông Nguyễn Xuân Kiều, Chủ tịch Hội đồng quản trị, Giám đốc HTX KDDVNN xã cho biết: Toàn xã Đông Hòa có khoảng 1.300 hộ trồng quất với diện tích trên 80ha, tập trung nhiều ở các thôn Trung Nghĩa, Nghĩa Phương, Nghĩa Thắng. Bình quân mỗi năm toàn xã cung cấp cho thị trường khoảng hơn 100.000 cây quất. Nghề trồng quất mang lại thu nhập khoảng trên 50 tỷ đồng mỗi năm. Ngoài trồng, tạo thế cho quất, nhiều hộ dân trong xã còn chiết cây quất giống để bán.

Đến với Đông Hòa những ngày này, khó ai có thể cưỡng lại vẻ đẹp mê hồn của những vườn quất vàng ruộm trái dài, cảm nhận không khí xuân đang gõ cửa. Tết đến, xuân về, trong mỗi gia đình người Việt không thể thiếu cây quất, cành đào tô điểm thêm cho hương sắc ngày xuân. Quất Đông Hòa đã sẵn sàng xuống phố.

Hương trầm Tam Bảo

■ MẠNH THẮNG

Tết về trăm hoa đua nở, nào bánh chưng xanh, dưa hấu đỏ, nào trẻ thơ khoe áo mới đi chúc tết ông bà... Từ xưa đến nay, trong tập tục nét đẹp văn hóa thờ cúng tổ tiên của nhân dân ta đều có nghi lễ thắp hương. Nghề làm hương truyền thống ở thôn Tam Bảo, xã Nam Hồng (Tiền Hải) đã mang lại hương vị thom nồng ngày tết với sản phẩm của mình có mặt khắp mọi miền của đất nước.

Không phải tự nhiên nghề làm hương ở thôn Tam Bảo tồn tại lâu đến vậy. Tuy chỉ còn ít hộ làm hương nhưng có mặt ở hầu hết các tỉnh, thành phố trong cả nước. Nổi tiếng nhất của hương Tam Bảo phải kể đến loại hương trầm của các Phật tử chùa Thần Quang Tự. Sản xuất hương trầm nhìn thì thấy thật đơn giản nhưng để có được những nén hương khi đốt lên mùi nhẹ dịu, sâu lắng mà ấm áp lạ thường là cả sự kỳ công của người thợ. Sư thầy Thích Đàm Trí cho biết: Vào năm 1945, ni trưởng Thích Đàm Loan, quê Tây Phong về trụ trì tại chùa đã mang nghề làm hương truyền dạy cho các Phật tử. Ni trưởng là người rất ham học hỏi, thường giảng dạy cho người dân và các Phật tử phải sống lương thiện, chịu khó làm ăn, yêu quê hương, đất nước. Trước cảnh sản xuất nông nghiệp mất mùa quanh năm, người dân và các Phật tử trong thôn quanh năm lam lũ, ni trưởng đã truyền nghề làm hương cho các Phật tử để có nghề mưu sinh. Từ đó nghề làm hương thôn Tam Bảo đã duy trì cho đến ngày nay. Làm hương là công việc nhẹ nhàng không đòi hỏi nhiều sức khỏe nên từ các cụ già đến thanh thiếu niên đều có thể tham gia. Sản xuất hương phải qua nhiều công đoạn: chuẩn bị nguyên liệu, sơ chế, nghiền rồi pha trộn nguyên liệu theo công thức riêng. Nguyên liệu làm hương thôn Tam Bảo có nguồn gốc từ thiên nhiên là chính gồm: cây trầm, rễ hương bài, hoa ngâu..., không sử dụng chất hóa học vừa làm tổn hại đến sức khỏe của bản thân vừa không thể biểu đạt được lòng thành. Công đoạn pha chế nguyên liệu rất quan trọng nên chỉ những người có kinh nghiệm mới có thể làm được. Nguyên liệu được trộn đều theo tỷ lệ gia truyền, người làm hương cầm tầm hương vè vào bột dính rồi nhúng vào bột hương khô. Các công đoạn đều phải nhẹ nhàng để bột không vỡ, bám dính chắc vào chân hương. Dụng cụ se hương rất đơn giản gồm một mặt bàn phẳng và tay xoa làm bằng gỗ. Vì các công đoạn sản xuất hoàn toàn thủ công nên thợ phải tâm huyết với nghề, làm tốt từng công đoạn pha chế, se, nén... Nén hương làm xong được đem phơi trên những chiếc phên, nắng gió sẽ làm hương khô, màu sắc đẹp và giữ nguyên mùi thơm. Sản

Làm hương bằng máy tại thôn Tam Bảo, xã Nam Hồng (Tiền Hải).

phẩm hương Tam Bảo thường là hương nén và hương sào. Hương nén có giá bán khoảng 30.000 đồng/100 nén, hương sào 35.000 đồng/1 chục. Bà Lưu Thị Duyên, thành phố Hải Phòng, năm nay đã ngoài 80 tuổi về thăm quê chia sẻ: Người Việt Nam dù nông thôn hay thành thị, dù nghèo khó hay khá giả, mỗi dịp xuân về đều thắp hương để tỏ lòng thành

kính với tổ tiên dòng họ, cầu nguyện hạnh phúc an vui. Những ngày cuối năm, không ai quên mua những thẻ hương về để cúng gia tiên. Đêm giao thừa khi trời đất chuyển giao năm cũ và năm mới, nén hương thơm thắp trên bàn thờ gia tiên mời ông bà tổ tiên về ăn tết với con cháu là những điều mà mỗi người khắc ghi. Còn anh Nguyễn Quang Thơm, Thành

phố Hồ Chí Minh là người kinh doanh thường xuyên nhập hương của thôn Tam Bảo cho biết: Mặc dù ở xa nhưng từ lâu đã nghe tiếng hương Tam Bảo do đó đã nhiều năm qua tôi đều lấy hàng về bán. Hương Tam Bảo có hương vị đặc trưng riêng, có ưu thế không gây hại cho sức khỏe con người do vậy được rất nhiều người tiêu dùng ưa thích.

Bật bông

■ THẢO TIÊN

Trong mảng ký ức nho nhỏ của chúng tôi những ngày thơ ấu có màu trắng bông bênh như những đám mây, có tiếng đàn một dây và cả màu đỏ rực của những chiếc chăn con công giấu mùa đông trong hơi ấm.

“Hàng sang” một thuở

Những ngày cuối thu, đầu đông của những tháng năm xưa cũ ấy, khi những cơn gió heo may bắt đầu mang theo hơi lạnh mơn man thổi vào từng con phố nơi thị thành, từng ngõ ngách chốn làng quê cũng là lúc những chiếc xe đạp chở theo đồ nghề bật bông bắt đầu mùa mưu sinh tất bật. Bật bông là nghề nay đây mai đó, nhưng khác với những nghề khác, cái nghề chẳng cần một lời rao ấy lại là một trong những nghề đắt khách nhất thập kỷ 90 cho đến đầu những năm 2000.

Nhắc đến nghề bật bông trên đất Thái Bình không thể không nhắc đến xã Đông Quang (Đông Hưng). Những năm 70, 80 của thế kỷ trước, Đông Quang từng là “công xưởng” sản xuất chăn gia công lớn nhất tỉnh, cung cấp các sản phẩm chăn mền theo đặt hàng của nhà nước. Ông Phạm Xuân Chấn, một trong những nhân công của xã tham gia sản xuất thời kỳ ấy nhớ lại: Ở xã tôi hồi ấy người người, nhà nhà đều gắn bó với nghề làm chăn bông. Hàng ngày, những xe bông tấp nập đổ về xã, người xã tập trung thành từng nhóm sản xuất để thực hiện các công đoạn làm chăn. Thời ấy phổ biến nhất là làm chăn 3kg, 2,5kg chứ 5kg hiếm lắm. Cứ một tạ bông thì làm được khoảng 300, 400 chiếc chăn. Chăn sau khi làm xong lại được chuyển đi. Ngày ấy có chiếc chăn bông

là quý lắm, người dân quê tôi tuy làm ra chăn thật đấy nhưng cũng chẳng có chăn mà đắp.

Dấu gạch nổi thời kỳ

Để làm chăn bông phải trải qua rất nhiều công đoạn. Đầu tiên, từ những quả bông tự nhiên, người thợ dùng dây cung bật bông để đánh tơi bông trước khi bước vào công đoạn tiếp theo là dàn bông may chăn. Cung bật bông là một dụng cụ thô sơ nhưng không kém phần tinh tế. Cán cung được làm từ gỗ xoan đào, có chiều dài 2m. Sở dĩ người ta chọn gỗ xoan đào bởi đây là loại gỗ có độ bền cao, ít bị hư hỏng trong môi trường ẩm ướt, khả năng kháng mối, mọt tốt. Dây cung được kết từ hàng nghìn sợi tơ tằm, có độ dày đường kính khoảng một centimet. Sợi dây cung sau khi được bện chặt sẽ được hãm cùng gạo nếp trong một ngày. Theo kinh nghiệm của người làm nghề, việc này giúp các sợi tơ có độ kết dính chặt chẽ, đàn hồi tốt. Sau khi bông được đánh tơi sẽ được trải ngoài sân theo cỡ chăn được đặt hàng. Chăn 5kg kích thước 2,2m x 1,8m; chăn 3kg, 2,5kg kích thước 1,6m x 2m. Bước tiếp theo, bông được trải đều sẽ chuyển sang bước chăn chăn. Người ta dùng vải màn bọc lên 2 mặt bông đã trải, dùng mực vẽ lên mặt chăn những ô hình quả trám định hình rồi dùng kim chỉ khâu chăn theo mối vẽ để cố định bông trong ruột chăn, sau đó bọc vỏ

chăn ra ngoài. Ban đầu vỏ chăn chỉ đơn giản là những mét vải thô sẫm màu, sau được cải tiến với họa tiết con công rực rỡ, được nhiều người ưa chuộng. Cứ như thế, nghề bật bông theo người Đông Quang suốt những năm tháng làm ăn kinh tế tập thể cho đến khi thời kỳ bao cấp kết thúc. Từ những năm 90 của thế kỷ 20, nhà nước không còn đặt hàng gia công, người Đông Quang vốn đã có “thương hiệu” lại đem nghề đi khắp nơi kiếm sống.

Thăng trầm “nghề một dây”

Ngày ấy, cứ sáng sớm là quê tôi nhộn nhịp lắm. Từng tốp, cứ hai người một đèo theo cán bật bông đi khắp nơi làm việc. Có những tốp đi trong huyện, cũng có những tốp đi khắp các huyện trong tỉnh. Thời ấy, nhu cầu sử dụng chăn bông của người dân cao nên thợ bật bông chẳng khi nào thiếu việc.

“Nhưng thời kỳ đầu chuyển sang làm cá nhân cũng là thời kỳ vất vả đối với thợ bật bông. Thời ấy còn khó khăn, bông hiếm, đa phần sản phẩm khách hàng đặt chúng tôi làm đều là gia cố lại những chiếc chăn cũ lâu năm, chăn bị hỏng hay quá mỏng thì mới độn thêm bông vào. Làm các loại chăn này quả là một sự thách thức đối với người làm nghề vì chăn dùng lâu ngày khiến bông bị vón, bám bụi và ám cả hơi người, việc đánh tơi bông trở nên rất vất vả. Những chiếc chăn mới thường

“Nghề bật bông thực chất là nghề làm chăn, đệm. Bật bông là cách gọi nôm na của người dân dựa trên công đoạn đánh tơi bông chuẩn bị làm chăn, đây là công đoạn đầu tiên nhưng quan trọng nhất để cho ra đời một chiếc chăn thành phẩm”.

chỉ làm cho những nhà có “của ăn của để” hay những nhà tự trồng được bông. Người bật bông thời ấy rất được trân trọng. Thường thì mỗi chiếc chăn bật chúng tôi phải mất một ngày mới làm xong, khẩn trương thì ngày được hai chiếc, bữa trưa chúng tôi được chủ nhà mời cơm, thiết đãi như khách quý” - Bà Trần Thị Khởi, một thợ làm nghề cho biết.

Bước vào những năm 2000, các loại chăn mới bắt đầu du nhập vào Việt Nam, chăn bông mất đi vị trí độc tôn, nhường chỗ cho các loại chăn len, chăn dạ, chăn nỉ... Dần dần, nghề bật bông cứ mai một, đến nay gần như vắng bóng. Không còn hình ảnh những đứa trẻ hiếu kỳ ngồi nhặt bông cho thợ làm chăn, không còn những đoàn người kéo về các ngã đày mùa đông đi xa nữa. Nghề bật bông đã lùi vào dĩ vãng. Chiếc chăn bông từng là một vật dụng quý trong gia đình, không chỉ để giữ ấm mà còn thể hiện sự sung túc, đủ đầy của người sở hữu nó. Bên cạnh đó, chiếc chăn bông còn mang giá trị tinh thần cao, là món quà cưới dành cho các cặp vợ chồng, là tấm lòng hiếu thảo của con cháu gửi tới ông bà, cha mẹ. Giờ đây, chăn bông ít được sử dụng, nghề bật bông không còn là câu chuyện của xã hội hiện đại nhưng ký ức về những mùa đông, với người từng gắn bó với thời kỳ khó khăn của đất nước, chăn bông vẫn là một kỷ vật đáng để nhớ về.

CÁNH CHIM XA XỨ

■ QUANG VIỆN

Lãnh tụ Nguyễn Đức Cảnh sinh ngày 2/2/1908 tại làng Diêm Điền, tổng Hồ Đội, huyện Thụy Anh, nay là thị trấn Diêm Điền, huyện Thái Thụy trong một gia đình nho giáo có truyền thống yêu nước. Bản tính thông minh từ bé, Nguyễn Đức Cảnh được mẹ đưa về làng Cổ Am, huyện Vĩnh Bảo, thành phố Hải Phòng theo học Trường Hương sư (tiểu học nay). Tốt nghiệp, Nguyễn Đức Cảnh học tiếp ở Trường Thành Chung, tỉnh Nam Định sau đó lên Hà Nội làm thư ký cho hiệu ảnh Hưng Ký rồi làm giáo viên trường tư thục Côn Ích. Do truyền bá tư tưởng yêu nước, bất đồng quan điểm với hiệu trưởng nên ông bỏ việc tìm đến lớp huấn luyện của Tổng bộ Thanh niên cách mạng đồng chí hội. Qua các bài giảng và cuốn “Đường cách mệnh” của Nguyễn Ái Quốc, Nguyễn Đức Cảnh nhận thấy chỉ có con đường cứu nước mới giải phóng được dân tộc, đem lại tự do, hạnh phúc cho nhân dân và đã tự nguyện gia nhập tổ chức.

Cách đây gần mười năm, tôi đến Quảng Châu, tìm về ngôi nhà số 250 phố Văn Minh thuộc thành phố thương mại sầm uất hàng đầu Trung Quốc để thăm nơi ở, làm việc, rèn luyện, học tập của nhóm thanh niên ưu tú từ Việt Nam sang trong đó có Nguyễn Đức Cảnh - người con quê hương Diêm Điền (Thái Thụy) dự lớp huấn luyện do lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc trực tiếp giảng dạy để chuẩn bị lực lượng cho việc thành lập Đảng Cộng sản Việt Nam. Ngắm nhìn căn phòng nhỏ không có đồ trang trí cầu kỳ nhưng ấm cúng trên gác hai của ngôi nhà thật khó có thể tưởng tượng nổi đây chính là nơi đã “sản sinh” ra tư tưởng vĩ đại, nhân cách lớn của lãnh tụ Nguyễn Đức Cảnh. Mấy chiếc giường gỗ cá nhân đơn giản, những chiếc chiếu cói đã ngả màu thời gian nhưng nhìn kỹ có cảm giác như vẫn còn hơi ấm. Đầu giường, trên chiếc gối vải cũ kỹ là chiếc quạt nan nhỏ, vật dụng xưa đi nổi mệt nhọc và oi bức của những ngày nóng nực đối lập với chiếc chăn len mỏng giúp Nguyễn Đức Cảnh và mấy anh em ủ ấm trong những đêm đông giá lạnh xứ người.

Ngược dòng lịch sử, năm 1924, lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc từ Matxcova (theo sự chỉ đạo của Quốc tế Cộng sản) tìm về Quảng Châu lập ra tổ chức cách mạng theo khuynh hướng mácxít. Trước đó, tại thành phố Quảng Châu mùa hè năm 1923, một nhóm thanh niên cấp tiến trong tổ chức cách mạng của cụ Phan Bội Châu đã bí mật tách ra khỏi Việt Nam Quang phục hội để thành lập tổ chức Tâm tâm xã gồm 7 người. Theo những tài liệu còn lưu giữ ở Quảng Châu thì Tâm tâm xã còn có tên gọi khác là Tân Việt thanh niên đoàn với tôn chỉ hoạt động nhằm “liên hiệp những người có trí lực trong toàn dân Việt Nam không phân biệt ranh giới đảng phái, miễn là có quyết tâm hy sinh tất cả tư ý và quyền lợi cá

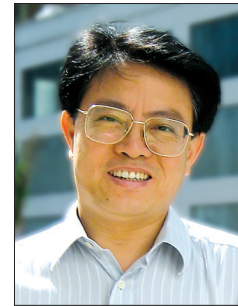
nhân, đem hết sức mình tiến hành mọi việc để khôi phục quyền làm người của người Việt Nam”. Trong tổ chức mới mẻ này, Phạm Hồng Thái và Lê Hồng Phong đã hoạt động nhiệt huyết, chiến đấu đến cùng và sẵn sàng hy sinh, đặc biệt sự kiện “tiếng bom Sa Diện” của Phạm Hồng Thái khi ám sát hụt tên toàn quyền Đông Dương Merlin ngày 19/6/1924 đã làm chấn động dư luận thế giới. Từ Matxcova, Nguyễn Ái Quốc về Quảng Châu nhanh chóng “nắm” lấy tổ chức Tâm tâm xã và hướng tổ chức này đi theo con đường của chủ nghĩa Mác - Lênin.

Thời điểm mang tính lịch sử ấy, Nguyễn Đức Cảnh đang là giáo viên dạy học ở trường tư thục Côn Ích, nhìn đất nước chìm trong đêm đen nô lệ, chứng kiến cảnh ngay chốn đô thành người dân bị u mê bởi chính sách ngu dân của thực dân Pháp, ông đã tích cực tranh thủ giảng đường truyền bá tư tưởng độc lập dân tộc, yêu nước thương nòi cho học sinh. Biết chuyện, vị hiệu trưởng trường này rất lo sợ thực dân Pháp đàn áp, đóng cửa trường do hoạt động truyền bá tư tưởng yêu nước cho học sinh nên đã yêu cầu Nguyễn Đức Cảnh chỉ được dạy đúng nội dung sách giáo khoa do nhà nước bảo hộ Pháp quy định. Không chịu chấp lời, Nguyễn Đức Cảnh bỏ dạy học vào làm thợ ở nhà in Mạc Đình Tư cũng nhằm mục đích tuyên truyền, vận động công nhân đi theo tư tưởng yêu nước, độc lập dân tộc, gieo mầm mống cách mạng. Cùng lúc, ở Hà Nội xuất hiện nhóm Nam Đồng thư xã do Phạm Tuấn Tài (Nam Định) tổ chức đã ấn hành một số tác phẩm tiến bộ truyền bá tinh thần yêu nước. Ngày 25/12/1927, Đảng Việt Nam quốc dân được thành lập do Nguyễn Thái Học và Nguyễn Khắc Nhu làm thủ lĩnh nhưng nhóm Nam Đồng thư xã đóng vai trò chủ chốt. Nguyễn Đức Cảnh đã tham gia tổ chức này và trở thành cán bộ

xuất sắc. Tháng 2/1925, ở Quảng Châu, Nguyễn Ái Quốc dựa trên Tâm tâm xã lập ra Việt Nam thanh niên cộng sản đoàn gồm 9 hội viên, hoạt động bí mật. Trong 9 hội viên có 5 người là đảng viên dự bị Đảng Cộng sản. Tháng 6/1925, trên cơ sở tổ chức Tâm tâm xã, Nguyễn Ái Quốc lập ra tổ chức Việt Nam thanh niên cách mạng đồng chí hội nhằm tập hợp thanh niên yêu nước Việt Nam có xu hướng cộng sản chủ nghĩa, chuẩn bị cho sự ra đời của Đảng Cộng sản Việt Nam. Biết tin này, Nguyễn Đức Cảnh vô cùng háo hức, đã vượt vòng vây của thực dân Pháp bí mật đến Quảng Châu dự lớp huấn luyện. Được gặp Nguyễn Ái Quốc và được Nguyễn Ái Quốc truyền bá tinh thần yêu nước, tự tôn dân tộc, Nguyễn Đức Cảnh đã xác định rõ tư tưởng: “Cuộc cách mạng giải phóng dân tộc muốn thắng lợi phải do Đảng của giai cấp công nhân lãnh đạo”. Trong phong trào cộng sản quốc tế lúc bấy giờ đã từng tồn tại quan điểm xem thắng lợi của cách mạng thuộc địa phụ thuộc trực tiếp vào thắng lợi của cách mạng vô sản chính quốc, chính vì thế mà “cánh chim xa xứ” Nguyễn Đức Cảnh sau khóa huấn luyện ở Quảng Châu đã quyết tâm vượt biển về nước hoạt động cách mạng.

Về nước, Nguyễn Đức Cảnh hoạt động trong đội ngũ công nhân sau đó được Xứ ủy Bắc Kỳ cử vào Nghệ An tham gia Xứ ủy Trung Kỳ xây dựng tổ chức. Được Nguyễn Ái Quốc trực tiếp giảng dạy lý luận, do nhận thức được thuộc địa là một khâu yếu trong hệ thống của chủ nghĩa đế quốc, do đánh giá đúng đắn sức mạnh của chủ nghĩa yêu nước và tinh thần tự tôn dân tộc, Nguyễn Đức Cảnh đã sớm nhận ra rằng cách mạng thuộc địa không những không phụ thuộc vào cách mạng vô sản ở chính quốc mà có thể giành thắng lợi tiên phong ngay trên đất nước, quê hương mình.

Giáo sư, Tiến sĩ Viên Tiểu Luận, Đại học Quảng Châu, tỉnh Quảng Đông, Trung Quốc

Ngôi nhà số 250 phố Văn Minh, thành phố Quảng Châu vốn là của một người dân bản địa do tổ chức Tâm tâm xã thuê làm trụ sở. Vị trí của ngôi nhà án ngữ mặt tiền trên phố

Văn Minh tấp nập người qua lại, hiện giờ được chính quyền Quảng Châu cho niêm phong, bảo quản cẩn thận. Trên gác hai, nhà chức trách địa phương trưng dụng làm phòng trưng bày những hình ảnh và hiện vật ghi dấu quá trình hoạt động cách mạng của lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc và các chiến sĩ cách mạng Việt Nam trong đó có Nguyễn Đức Cảnh thời kỳ 1924 - 1930. Trong tủ kính trưng bày trên gác hai vẫn còn nguyên bút tích những bài viết của Nguyễn Ái Quốc về chủ nghĩa Mác - Lênin như: “Lênin và phương Đông”; “Những vấn đề châu Á”; “Lối cai trị của người Anh”...

Ông Lê Công Hưng, nguyên Trưởng phòng Nghiên cứu lịch sử Đảng, Ban Tuyên giáo Tỉnh ủy

Đầu thập kỷ 80 của thế kỷ XX, tôi chuyển công tác từ Hà Nội về Ban Nghiên cứu lịch sử Đảng thuộc Tỉnh ủy Thái Bình, được phân công đi các tỉnh nơi đồng chí Nguyễn Đức Cảnh

đã từng hoạt động cách mạng, sưu tầm tài liệu để viết cuốn “Nguyễn Đức Cảnh cuộc đời và sự nghiệp”. Trong quá trình thu thập tài liệu, tôi nhận thấy đồng chí Nguyễn Đức Cảnh thực sự là một đảng viên cộng sản kiên trung. Đồng chí được Xứ ủy Bắc Kỳ cử vào Nghệ An hoạt động, trong thời gian ngắn đồng chí đã đi đến tận những nơi xa nhất của Nghệ An để vận động quần chúng từ tỉnh xuống huyện đến cấp xã, ở nơi đâu cũng ghi dấu bút tích của đồng chí trên những trang báo.

Ông Vũ Mạnh Quang, nguyên chuyên viên Ban Nghiên cứu lịch sử Đảng, nguyên Giám đốc Thư viện khoa học tổng hợp tỉnh

Năm 1982, tôi được cử trưởng ban Nguyễn Thanh Vân cử đi Hải Phòng, Quảng Ninh, Bắc Ninh, Nghệ An để sưu tầm tài liệu về cuộc đời và sự nghiệp của đồng chí Nguyễn Đức

Cảnh. Thông qua chuyến đi tôi nhận thấy dưới sự lãnh đạo trực tiếp của đồng chí Nguyễn Đức Cảnh, phong trào đấu tranh của công nhân, thủy thủ, nông dân, thanh niên... Hải Phòng, Quảng Ninh, Nghệ An... diễn ra sôi nổi, giành nhiều thắng lợi. Bất chấp mọi nguy hiểm, gian lao, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh cùng cán bộ Xứ ủy Trung Kỳ nỗ lực giữ vững tinh thần quần chúng, chấp nối cơ sở để bảo toàn lực lượng, bảo vệ nhân dân.

CẦU BO QUA PHỐ

■ Ký của nhà văn VÕ BÁ CƯỜNG

Kỳ 4: Phố cô đầu

(tiếp theo kỳ trước)

Từ ngày có phố cô đầu, người phong lưu mã thượng đổ về Thái Bình đông lắm, nhà nào cũng chật khách. Ấn theo khách, các gánh hát Kim Chung - Kim Phụng - Tân Kỳ diễn vở mới xong ở Hà thành đều xuôi theo tàu Thủy Tân Hưng xuống. Diễn xong về An Tập ăn chả ngóe lão Gày, uống rượu rần rồi đánh bạn với nàng “tương tư”, đêm nghe “tom chát”. Những tối đông vui làm ông trưởng phố họ Tống và cậu con trai dù bạn mãi đến đâu cũng tăng tăng đôi mông theo câu hát. Sáng vậy xe tay sớm để từ nhà ra phố, cụ Tống ngồi ghế “lô” có đệm, gong đồng vàng chöße, người kéo xe phanh ngực khăn vắt vai, gò lưng chạy như chú ngựa từ dốc Bổng Tiên lên.

Hôm khai trương phố mở một đêm hát, khách từ hiệu tửu lâu Kì Xung Cự, từ quán phố Phớn - phố Xừ, rồi các cô chiêu cậu ấm phố Đệ Nhất - Đệ Nhị - Đệ Tam đều kéo về dự. Người ta bảo cái hơi hát chèo cổ của bà Tiềm từ Hà Nội xuống mấy ai có được. Rồi cả cụ Năm Ngũ, Năm Tứ về sấm vai. Lời đồn khiến thằng chủ bếp quán ăn, thằng chạy bàn, con đón khách đều trốn chủ đi xem hát. Trong cuộc “chơi” này đây người Phố Khách, lại thêm mấy thằng Tây, mấy thằng Nhật cùng kéo nhau đến hóng hót. Nó nắm tay cô gái cười nói là bà trong đêm khuya...

Hơi sức của cụ Tống đổ ra lập phố nhà hát đầu phố. Hàng trăm đào nương từ Khâm Thiên xuống, từ Hải Phòng sang, Nam Định về, Thanh Hóa ra, tha thướt áo dài quần trắng, guốc then đen, đỏ, tóc búi mượt cài trâm, khăn vấn hoặc bỏ đuôi gà, mỗi người mỗi kiểu. Chiều đi bát phố dọc từ chợ Gốc Mít xuống tới gần chợ Đậu dưới hai hàng thông reo vi vút, con đường cát mịn, phẳng phiu, khơi gợi ánh trăng đêm đổ vàng trên mặt cát. Con đường cát mịn, cứ năm mươi bước chân có một nhà hát. Nhà dù to hay nhỏ cũng đủ nơi ở, chỗ ăn cho khách ở qua đêm, cũng có bàn đèn và kẻ hầu hạ.

Hôm mở hội, lão bán cháo gà ra sớm nhất để chiếm chỗ đặt gánh cháo. Gánh hàng lão lù lù đặt dưới gốc cây thị. Mấy chiếc ghế băng dài, đen sần lấn cả lối đi. Lão tranh chỗ kiếm ăn của chú “xập”. Trước chú bán nước thạch gừng đen, uống vào mát tận ruột. Bỏ nghề ấy, giờ chú bán phá sa. Chú hiền lành, ngổ ngỗ, hai hàm răng đen cùn cụt như ai lấy dưa mài. Chú nói tiếng Việt hơi ngô. Chú một mình lăm lúi đi trong bóng đêm quỵện mùi thơm của phá sa. Ai gọi chú “khách” chú cãi, chú bảo chú cũng là người Việt, sinh ra ở phố Đệ Nhị (Phố Khách), chú mặc áo nâu, ăn cà muối, rau luộc. Chú khoe biết già muối vừng để ăn cơm nắm. Chú hiền quá hóa ngu, chỗ mình đứng kiếm miếng ăn bao năm lão bán cháo gà ở đâu đến cướp mất, lại còn định đuổi chú đi nữa. Vì thế mà cụ Tống Văn Sơ mới lên tiếng bênh vực.

Lão bán cháo gà lúc nào cũng khoác tạp dề, dây buộc sau lưng, miếng vải ấy là đồ lau tay, lau thớt của lão. Lão luôn mồm rao “cháo ơ... ai cháo ơ...”. Vợ lão luôn tay gõ cái ống thổi nứa vào cạnh cái khung gỗ đựng nồi cháo, í...ơ mấy điệu học lỏm của đào. Khỉ thật! Con vợ lão thật nanh ác, lắm điều nhiều lời, luôn miệng rin rít chửi chồng, có lúc dọa đánh chồng. Lão hàng cháo sợ một phép chú còn nói gì đến chú Xập bán phá sa.

Cụ lang Thùy bán thuốc bắc đầu phố. Cái tủ thuốc đóng bằng gỗ xoan to, đủ 34 ngăn kéo, mỗi ngăn là một vị thuốc. Chưa đến đầu phố đã thấy mùi thơm hương quế, hương hồi bay ra vấn vít. Chỗ bán thuốc thường thơm tho, tỉnh mịch hơn nơi ăn uống. Thường tối đến cụ lang Thùy ngủ trên tủ thuốc, đầu gối lên sách thuốc. Thời nào cụ lang Thùy cũng mặc kệ. Lúc Tây, lúc Tàu, lúc Nhật, cụ bảo: Chỉ biết bắt mạch, kê đơn bán thuốc chữa bệnh cứu người. Trong sân nhà phơi trần bì, bạch truật đã thơm vào trong lại thơm bởi mùi quy thực, sâm cùng đồng vỏ quýt khô tay cụ vừa thái... Con người đóng trong khung trong cũi, hôm nay nghe mấy ông đốc học rử rẻ, rồi cũng rẻ guốc đi nghe hát...

Cái phố ấy sáng còn vắng vẻ. Đêm vừa nổi trống chầu, người đầu kéo về

đông thế. “Ngựa xe như nước, áo quần như nêm”, có sai đâu!

Vài hàng cây với bức tường đồ còn nham nhở vôi vữa, một vài nắm rom ủ ẩm gốc cây dâu da mới trông khơi gợi lại “phố cũ người xưa”. Phố nằm giữa cánh đồng Thượng Lạc - Trung Lạc - Hạ Lạc, cỏ lau bờ bụi đều hiu gió thổi... Bấy giờ từ chợ Gốc Mít xuống, khách lãng du gặp những ngôi nhà mái lá lợp rạ, tường xây quét vôi. Có ngôi nằm dài như chiếc bàn nhỏ. Trước đó là căn nhà ọp ẹp, giờ được ông chủ chữa lại. Họ thi nhau sửa sang đón khách. Cửa chính được quay ra phố, trên hiên nhà nghèo nhất cũng có chiếc tràng kỷ cũ cho mấy cô đào chiều đến ngồi đón khách làng chơi. Rác rưởi được quăng ra phía cánh đồng, sau nhà là dây hoa râm bụt xén phẳng phiu cao đến thắt lưng người. Những tay có máu mặt, nhà chia thành ô nhỏ để chứa khách ngủ lại, vải hồng phủ kín. Bà chủ dù xấu đến đâu cũng được mặc áo dài lụa màu thanh thiên dính cườm lấp lánh. Cụ Tống bảo: Cả phố ngày trước có 60 khẩu làm ruộng, năm bảy nhà bu bám vào mặt đường 223. Bấy giờ đông đến thế này đây.

Trở lại đêm hát do cụ Tống đứng ra, con cả cụ Tống là Tống Văn Thung trúng ngày vợ đẻ bỏ vợ nằm nhà với “bà mẹ” còn mình lên đi nghe hát. Đêm đó ông

Mai hỏi: Bố có trông thấy những bông hoa bèo bông như phận người ngoi ngóp, trôi dạt trên cánh đồng ảm ập nước? Mới đầu tháng bảy, mưa to thế. Những đụn rạ nổi lập lờ trông như xác con vật trôi. Đáng sợ thật! Đói đến rã họng vì đông không, nước trắng mà ở đây bố con ta vẫn hát. Rồi ông hỏi:

- Đêm nay bố thích nghe gì?
- Tao thích ba mươi sáu điệu chèo cổ.

Tức thì thằng bé mặc áo đỏ, tóc để trái đào người thợ khéo tay cạo nhẵn thín trắng phố khác gì củ đậu bóc vỏ nom vừa ngon vừa giòn từ đầu chạy lên chỗ cô Đào Tiềm ngồi, nhét vào tay miếng giấy hồng đỏ. Cô đào gờ quạt che miệng kêu: Ôi người tri âm! Sao ông không bảo tôi ca bài của Nguyễn Công Trứ - Nguyễn Khuyến - Dương Khuê để thấy sự tao nhã của nghề mình, lại bảo tôi ca cở?

Đào Tiềm đứng dậy vẩy quạt cất giọng: *Còn gì hơn vắt vẻo nằm dài/Yêu huê khách kể lịch thanh bạc nhất/Đèn pha lê, khay vân mộng, chén thích chỉ pha trà liên tử/Mặc áo the thâm đứng tựa cột đình...*

Sau Đào Tiềm lấy lại giọng hát: *Phải đầu lạc chốn đào nguyên/Nghinh hương kỳ ngộ thiên duyên sánh bày...*, rồi đào ghé “sử dàu”: *Tôi Lưu Bình con nhà hàn sĩ/Với Dương Công làm bạn bút nghiên/Bạn đồ cao chúa ban ngôi cả/Tôi hồng thi giặc đốt cửa nhà...*

Cụ Tống vỗ đùi bảo: Các cụ nhà xưa thâm thúy, hát cao từng câu, từng chữ.

Đoạn sau Đào Tiềm hát cảnh ông già thuyền chài lấy được cô vợ trẻ. Cô gái than: *Hỡi ông ơi! Chiếc thuyền ván nát/Mà để bông huê trôi dạt nợ nhày.*

Dân tỉnh Thượng Lạc - Trung Lạc - Hạ Lạc, từ bệnh viện chạy vào đến cầu Phúc Khánh (Năm Bo) mở cửa nghe tiếng trống phách, tiếng hát từ nhà ông Lục Sự đến ông Kí Chi vọng ra khiến nhiều người rót nước mắt trước cảnh cô gái trẻ lấy phải ông lão thuyền chài, ai oán làm sao?

Phố cô đầu bắt đầu từ ngã tư chợ Gốc Mít đổ xuống phía dưới, qua ngã ba Đình Hàng Phố (Phan Bá Vành) độ năm trăm mét. Xưa những là cây sấu, cây sữa đứng vôi vọi một mình, thanh vắng lắm. Chỗ ngã ba đường Phan Bá Vành lúc đầu như cái chợ người ăn mỳ, lúc nhúc khốn khổ. Từ ngày có cô đầu về hát rải rác có mấy cái quán cóc. Bắt đầu người ta nhìn thấy anh bán phở gánh vào buổi sớm mặt mỳ mờ sương. Một tiếng rao cũng mờ sương, một ông cắt tóc, một quán nước, một quán cà phê nước pha nhọt nhạt lờ mờ như nước gạo rang cháy. Mỗi người có gốc gác, đến đây để mưu sinh. Họ dựa vào cụ Tống để đậu chân lại phố An Tập, dựa vào tiếng trống, tiếng phách và tiếng hát của mấy cô đào kiếm lấy mấy đồng tiền rơi tiền vãi của cánh làng chơi.

Ảnh: DUY ĐÔNG

(còn nữa)

HỘP THƯ ĐẶC ĐỘC

Trong tuần, Báo Thái Bình đã nhận được trên 40 tin, bài của các cộng tác viên trong và ngoài tỉnh.

Lĩnh vực kinh tế, các cộng tác viên Đỗ Hà, Lê Trung, Đức Chung - Mạnh Tuấn đưa tin: Tiền Hải tập trung đồ ải phục vụ làm đất; Vũ Thư quy hoạch 11 vùng sản xuất tập trung; Phần đầu giá trị sản xuất CN - TTCN năm 2018 tăng hơn 13%; Đông Hưng triển khai nhiệm vụ thu ngân sách năm 2018. Để cập vấn đề nước sạch nông thôn, cộng tác viên Công Liêm có bài: Doanh nghiệp nước sạch cần gắn kết chặt chẽ với chính quyền cơ sở. Bài viết có chủ đề nội dung tốt, được nhiều bạn đọc quan tâm, bút pháp sắc bén, ngắn gọn. Tác giả sử dụng sáo, 2 tit phụ tạo sự hấp dẫn, dễ theo dõi cho bạn đọc, khai thác chi tiết chọn lọc từ phỏng vấn cá nhân đến tiếng nói chung "16 chủ tịch UBND xã đều đưa ra ý kiến không bằng lòng với cách tiếp cận của doanh nghiệp khi triển khai thực hiện dự án nước sạch tại địa phương chưa tuân thủ 6 bước trong quy trình thủ tục huy động tiền đóng góp của người sử dụng nước", từ đó đưa ra những giải pháp tháo gỡ, quyết định của huyện, của tỉnh "yêu cầu doanh nghiệp phải khởi động thực hiện ngay dự án cấp nước sạch cho dân" nên có sức thuyết phục cao với người đọc. Cộng tác viên Phạm Văn Ngo viết về "Con đường ý Đảng lòng dân" ở thôn Hệ, xã Thụy Ninh, huyện Thái Thụy. Trong 20 ngày, tuyến đường trục chính của thôn Hệ dài 1.300m, rộng 3,5m, dày 16cm, bằng bê tông, tổng kinh phí trên 800 triệu đồng (trong đó hơn 500 hộ dân trong thôn đóng góp gần 400 triệu đồng, còn lại là tiền của con em xa quê và một số cá nhân, tổ chức trong thôn tài trợ) đã được hoàn thành đúng tiến độ, bảo đảm chất lượng và mỹ thuật, được nhân dân rất hoan nghênh, phấn khởi.

Viết về công tác xây dựng Đảng, bài: Phát triển đảng viên mới ở Đảng bộ thành phố những vấn đề đặt ra" của cộng tác viên Công Liêm có cách trình bày vấn đề theo lối truyền thống, dễ tài không mới nhưng vẫn

thu hút người đọc. Ngay từ phần mở đầu, tác giả đặt câu hỏi: Vì sao nhiều người vẫn thiếu nguồn, lý giải vấn đề là bí thư chi bộ, bí thư đảng bộ phường. Phần trọng tâm của bài viết "đâu là giải pháp tháo gỡ của Đảng bộ thành phố", Trưởng ban Tổ chức Thành ủy đưa ra những giải pháp cụ thể. Tuy nhiên, nếu tác giả khai thác thêm, phỏng vấn thêm đối tượng thanh niên hoặc bộ đội xuất ngũ về địa phương để hiểu tâm tư, nguyện vọng của họ với việc vào Đảng thì thông tin bài viết đa chiều hơn. Cùng tác giả, bài: "Cây đại thụ" ở thôn Năng Tĩnh dành những lời trân trọng, tri ân đảng viên tiên bối, lão thành Vũ Liên Tiếp, thôn Năng Tĩnh, xã Vũ Hội, huyện Vũ Thư thượng thọ tuổi 93. Đặc biệt, năm 2018, cụ vinh dự đón nhận Huy hiệu 70 năm tuổi đảng.

Lĩnh vực an ninh - quốc phòng, các cộng tác viên đưa tin: Đông Hưng ký kết 4 nội dung trọng tâm phối hợp vận động quần chúng xây dựng và bảo vệ Tổ quốc; Đảng ủy Quân sự tỉnh triển khai 6 nội dung quy chế phối hợp kiểm tra, giám sát năm 2018. Cộng tác viên Cao Thu Hạnh gửi cộng tác 2 bài: Công tác quân sự, quốc phòng địa phương một năm nhìn lại và Lực lượng vũ trang tỉnh chung sức xây dựng nông thôn mới.

Lĩnh vực văn hóa, xã hội tuần này nổi bật có bài: Những dũng sĩ quê lúa tham gia trận đánh vào thị xã Tuy Hòa tết Mậu Thân 1968. Tác giả ghi lại câu chuyện của cựu chiến binh Hoàng Kim Giai chỉ huy trận đánh trong chiến dịch Mậu Thân lịch sử. Bên cạnh những tư liệu quý là nhiều tình tiết xúc động về tình đồng chí, đồng đội, tình quân dân.

Tin, bài gửi cộng tác, các đồng chí và các bạn nên kèm từ 1 - 3 ảnh minh họa theo nội dung để thuận tiện cho chúng tôi trong quá trình biên tập, sử dụng. Rất mong nhận được tin, bài, ảnh cộng tác của các đồng chí và các bạn qua địa chỉ email: toasoan@baothaibinh.com.vn hoặc gửi trực tiếp đến địa chỉ: Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình.

Trân trọng!

ĐƯỢC NẤU THEO

LUẬT BIA TINH DÒNG

CỦA ĐỨC NĂM 1516

CÔNG TY CỔ PHẦN SAO MAI

Km4 đường Hùng Vương - phường Phú Khánh - Thành phố Thái Bình
Tel: +(0227) 3833 216

PHÒNG KHÁM ĐA KHOA SAO MAI - NIỀM TIN CHO SỨC KHỎE!

Nhằm đáp ứng nhu cầu của đông đảo người dân trong việc phòng bệnh nâng cao sức khỏe, Phòng khám đa khoa Sao Mai triển khai thêm các chuyên khoa: Răng hàm mặt, Tai mũi họng, Nội soi tiêu hóa, Mắt, Da liễu, Nhi khoa và Đo loãng xương toàn thân với hệ thống trang thiết bị hiện đại hàng đầu được nhập khẩu từ các nước Anh, Mỹ, Đức, Nhật Bản, Hàn Quốc.

Nhân dịp khai trương Quý khách sẽ được trải nghiệm MIỄN PHÍ các dịch vụ sau:

- Khám, phát hiện các bệnh lý về mắt
- Đo thị lực bằng máy tự động
- Thử kính bằng máy tự động
- Chụp và phân tích da bằng máy tự động.
- Tư vấn chăm sóc da.

Cùng nhiều chương trình giảm giá đến 50% và các ưu đãi đặc biệt khác.

Chương trình áp dụng trong tháng 1/2018

Quý khách vui lòng đăng ký qua hotline miễn phí 1900 55 88 30 để được hưởng khuyến mại.

Địa chỉ: Km4 - phường Phú Khánh - thành phố Thái Bình (đường Thái Bình đi Nam Định).

Phòng khám đa khoa Sao Mai - Niềm tin cho sức khỏe!

Hệ thống thiết bị khám, điều trị các bệnh về da liễu.

Hệ thống thiết bị khám, điều trị mắt.